

[Pia Gjellerup]

Det vil medføre, at Landsskatteretten vil få et øget sagsantal. Da der ikke følger nogen som helst ressourcer med, vil det betyde en uacceptabel overbebyrning af et led, der i forvejen er overbebyrdet.

Ministeren har hele behandlingen igennem uanfægtet fastholdt, at det folkevalgte element ikke ville blive svækket, og det uanset at de fjernes fra indsigt i og kontrol med skatteforvaltningerne, og at de fjernes fra de skatteråd, der nu nedlægges.

Derudover vil der også ske en påvirkning af det folkevalgte element ved, at de lægdommere, der sidder i Landsskatteretten, får uacceptable arbejdsvilkår gennem den overbebyrning, der vil ske. Yderligere fjernes alle vurderingsmænd.

Til trods for disse omfattende beskæringer af det folkevalgte element påstår ministeren uanfægtet, at det skam er fastholdt fuldt ud og i samme styrke. Skatteministeren hylder tilsyneladende troen på, at bare man siger en forkert ting tilstrækkelig mange gange, bliver den rigtig. Det princip hylder hverken jeg eller Socialdemokratiet som sådan.

Ud over de problemer, som ligger i strukturen, ligger der også en række forslag til besparelser i personaletallet. I kommunerne er der aftalt op til 2.000, og yderligere 1.000 skal komme til gennem forenkling, som det jo hedder, uanset hvad vi behandler på skatteområdet i Folketinget.

Alle forslag på skatteområdet indeholder med enkelte undtagelser bemærkninger om, at der er forenklinger undervejs. Det er sjældent rigtigt i praksis. Jeg kan blot nævne et af de forslag, vi skal behandle lidt senere på dagen, nemlig spørgsmålet om at sænke selskabsskatten fra 50 til 40 pct. Det mener man vil være en sådan forenkling, at det kræver mindre personale.

Sådan står der i alle forslagene, og de forenklinger, som ikke kommer, bliver omsat til besparelser i personalet i kommunerne med det resultat, at det arbejde, der fortsat vil være at gøre, ikke vil kunne blive gjort.

Der er også en række opgaver, som man flytter som en form for skjult besparelse. Arbejdsgiverkontrollen flyttes således til staten. Kommunerne skal spare det personale, der hidtil har foretaget arbejdsgiverkontrol, mens staten ikke får tilført én eneste. Alle de ansatte, der har

været uddannet i det arbejde, der skal foretages, må flyttes til et arbejde, som de ikke kender til. De mennesker, der i staten skal udføre det arbejde, som arbejdsgiverkontrollen hidtil har lavet, skal begynde på bar bund. Det forekommer ikke at være en hensigtsmæssig udnyttelse af medarbejderne.

Derudover ligger der ved selve flytningen af arbejdsgiverkontrollen det problem, at indgangsvinklen til lønmodtagerligningen fjernes, den indgangsvinkel, som betyder, at man ved arbejdsgiverkontrollen kan iværksætte den første del af lønmodtagerligningen ved at kontrollere de oplysninger, som den automatiske ligning siden vil basere sig på i et stort omfang, den indgangsvinkel flyttes til staten. Dermed kan vi sige, at vi tager hul på første etape i overflytning og total automatisering af lønmodtagerligningen til staten, hvis man stemmer for lovforslag nr. L 6 og L 7.

Måden, besparelsen hentes på via bloktilskud, vil i øvrigt gå ud over de mindre kommuner med få virksomheder, idet de skal bidrage til bloktilskudsbesparelse forholdsmæssigt, og derved vil de blive ramt.

Yderligere opgaver overflyttes. Det er inkassoopgaver, hvor der lægges en ny skillelinje mellem, hvilke opgaver der skal varetages af kommunerne, og hvilke opgaver der skal varetages af staten. Der sker en flytning af skillelinien uden særlig konstruktive begrundelser.

En ordfører for et af de partier, der nu tilsyneladende agter at stemme for lovforslag L 6 og L 7 og altså overflytningen af inkassoopgaverne, beskrev denne overflytning og dette inkassoapparat under førstebehandlingen som miskam. Det er jo som vanligt derfra ikke nogen underdrivelse, men det er i hvert fald ikke en flytning, som vil effektivisere det offentlige inkassosystem.

De samlede kommunale nedskæringer på arbejdsgiverkontrol og inkasso giver i øvrigt nogle steder det helt groteske resultat, at den beskæring, som skal foretages, vil betyde, at man skal spare flere ansatte, end man i dag anvender til at løse de to opgaver med den øvrige inkasso, der i øvrigt ligger i kommunerne. Det kan jo så illustrere, at det er et fuldstændig grotesk resultat.

Herudover er der også i lovforslagene lagt op til statslige besparelser, der ikke er udmøntet, men som synes endnu mere tvivlsomme end de